

ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ . . . ΔΙΑΖΥΓΙΑ

ΤΑ ἐκ τῆς στατιστικῆς τῶν ἐν Ἀθήναις πραγματοποιηθέντων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος διαζυγίων ἐξαγόμενα συμπεράσματα δὲν εἶνε πολὺ εὐχάριστα. Ὅτι πρὸ μιᾶς ἢ δύο δεκαετηρίδων ἐθεωρεῖτο ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς κοινωνίαις ἀτύνηθες, ἐν Ἀθήναις κατέστη ἀπὸ τινος τοσοῦτον σύνηθες, ὥστε ὀλιγίστων προκαλεῖ τὴν προσοχὴν. Ἐπὶ δακτύλων δ' ἴσως ἀριθμοῦνται οἱ ἐκ τῶν κατὰ πᾶν Σάββατον συνωστιζομένων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν προσέχοντες εἰς τὴν πληθὺν τῶν καθ' ἐβδομάδα ὑποβαλλομένων πρὸς συζήτησιν ἀγωγῶν περὶ διαζευξέως. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ δικάζοντες, οἱ κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν ὑποθέσεων κρατοῦντες πρόχειρον σημείωσιν τῶν κατ' ἀντιμωλίαν δικάζομένων ὑποθέσεων, δὲν λαμβάνουσι πλέον ὑπ' ὄψει ἐν τῇ ἀπαριθμῇ αὐτῶν τὰς λεγομένας ὑποθέσεις διαζυγίου, ὡς ὁμοιομόρφους καὶ μὴ ἀπαιτούσας χρόνον ἢ κόπον πρὸς μελέτην διὰ τὴν σύνταξιν ἀποφάσεων περὶ διαζευξέως.

Εὐεξήγητον δὲ τοῦτο· διότι οἱ μὲν ζητοῦντες τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου περιορίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰς ἓνα σύντομον καὶ κοινὸν εἰς πᾶσας σχεδὸν τὰς περὶ διαζυγίου ἀγωγὰς λόγον — ἥτοι τὴν ἄνευ συζυγικῆς ἀδείας διανυκτέρευσιν τῆς συζύγου εἰς ξένην οἰκίαν — οἱ δὲ δικάζοντες ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὁμοιόμορφον καὶ στερεότυπον τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη σωρηδὸν εἰσαγομένων τοιοῦτων ἀγωγῶν, περιορίζονται εἰς συνοπτικὴν σημείωσιν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ αὐτῶν· ἡ σημείωσις δὲ αὕτη σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ γραφῇ ἀπόφασις κατὰ τὸν κοινὸν καὶ ὁμοιόμορφον τύπον τῶν πολυαρίθμων ἀποφάσεων περὶ διαζευξέως.

Οὕτω δὲ, ὡς βαίνουνσι τὰ πράγματα, θὰ θεωρηθῇ μετὰ τινα χρόνον ματαιοπονία ἡ ἐπασχόλησις εἰσηγητοῦ εἰς τυπικὴν σύνταξιν ὅκτῳ ἢ δέκα καθ' ἐβδομάδα ὁμοιομόρφων ἀποφάσεων τὸ αὐτὸ σχεπτικὸν καὶ διατακτικὸν ἐχουσῶν. Ἴσως δὲ προϊόντος

τοῦ χρόνου καὶ εἰσχωροῦντος τοῦ συρμοῦ τῶν διαζυγίων καὶ εἰς χαμηλότερας καλύβας τῶν ἀστῶν, θὰ ἰδωμέν πωλουμένας εἰς χαρτοπωλεῖα ἢ παντοπωλεῖα ἐντύπους ἢ λιθογραφημένας ἀγωγὰς περὶ διαζευξεως πρὸς μετριάσμον τοῦ κόπου τῶν δικηγόρων, οἵτινες θὰ περιορίζωνται εἰς τὴν ἐν αὐταῖς ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων τῶν διαδίκων καὶ τῶν χρονολογιῶν!

Ἡ ἐκτύπωσις δὲ τοιούτων ἀγωγῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν ἄλλων δικογράφων θὰ μετριάσῃ βαθμηδὸν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς διεξαγωγὴν τῆς διαδικασίας δαπάνην, οἱ δὲ σύζυγοι τοῦ ἀρχομένου εἰκοστοῦ αἰῶνος διὰ δαπάνης ἐνὸς περίπου ἑκατονταδράχμου θ' ἀνακτῶσι τὴν ἐλευθερίαν των, τὴν ἀπολύτρωσιν ἀπὸ ζυγοῦ, εἰς ὃν ἐκόντες ὑπεβλήθησαν καὶ ἴσως ἐμμανεῖς ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας των ἢ πρὸς τὴν προικὰ των! Θὰ ἔχωσι δὲ οἱ τοιοῦτοι σύζυγοι καὶ ἀναπαυμένην τὴν συνείδησιν ὅτι περιέσωσαν καὶ τὴν συζυγικὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν των, ἐγκαίρως συμμορφωθέντες πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἰδίως πρὸς τὴν θαυματουργὸν ἐκείνην διάταξιν πῆς 117ῆς Νεαρχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἥτις εὐχερῶς καὶ μὲ ὀλίγας λέξεις λύει δεσμούς, οὓς τὸ Εὐαγγέλιον ἐθεώρησεν ἀλύτους, καθιστῶσα ξένους πρὸς ἀλλήλους ἀνθρώπους, οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν καὶ διαχωρίζουσα ἄλιν εἰς δύο τοὺς ἐνωθέντας εἰς σάρκα μίαν!

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ συζυγικός δεσμός δὲν θεωρεῖται πλέον παρὰ πολλοῖς γόρδιος δεσμός, ἀπαιτῶν κόπους πολλοὺς ἢ σπάθην Ἀλεξάνδρου. Τὴν σπάθην ταύτην ἀναπληροῖ σήμερον ἡ γραφή, χαράττουσα ὀλίγας λέξεις ἐπὶ χαρτοσήμου. Προηγεῖται μία τυπικὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον αἵτησις περὶ ἐνώσεως, μὴ φέρουσα οὔτε κρῖον οὔτε ζέστην εἰς τοὺς ψυχρανθέντας συζύγους· ἐπεται μία ἀγωγή, περιέχουσα τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα λόγον, ὅς τις δὲν φέρει εἰς κανένα ἐκ τῶν συζύγων ἐρύθημα ἐξ ἐντροπῆς ἢ συναισθήσεως ἀτιμωτικῆς τινος πράξεως· ἡ διαζευγνυομένη, ἀνυπομονοῦσα νὰ λυτρωθῇ τῶν δεσμῶν, σπανίως παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κατ' αὐτῆς ἀγωγῆς, σπανιώτατα δὲ διορίζει πληρεξούσιον πρὸς παράστασιν αὐτοῦ — καὶ ἂν δὲ τοιοῦτος παραστῇ τυπικῶς, περιορίζεται εἰς τὴν ξηρὰν ἄρνησιν τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς γνωρίζων ὅτι καὶ ἂν συνόμολογῇσιν ταύτην, δὲν κερδίζει χρόνον, οὔτε καθιστᾷ περιττὴν τὴν αὐτεπαγγέλτως διατασσομένην ἀπόδειξιν.

Ἡ περαιτέρω διαδικασία δὲν ἀπασχολεῖ πολὺ τοὺς ἐνδιαφερομένους· θὰ τρέξῃ τὸν δρόμον τῆς ἢ ὑπόθεσις καὶ μετὰ ἐξέτασιν δύο ἢ τριῶν μαρτύρων, βεβαιούντων ὅτι εἶδον ἢ ἤκουσαν ὅτι ἡ σύζυγος ἐγκατέλειψε τὴν συζυγικὴν οἰκίαν, θὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀναμε-

νομένη ἀπόφασις, ἡ λύουσα τὸν γάμον Ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ τῆς τελεσιδικίας οἱ πρῶτῃν ἀχώριστοι ἀνακτῶσι τὴν ποθητὴν ἐλευθερίαν, μεγαλειτέραν μάλιστα ἐκείνης, ἣν εἶχεν ἡ σύζυγος πρὶν γίνῃ τοιαύτη· διότι ἤδη ἀρχίζει νὰ ἐννοῇ ὅτι τῇ ἐπιτρέπεται, ἀνευθύνως καὶ ἄνευ λογοδοσίας πρὸς τὸν σύζυγον καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν, νὰ πράττῃ ὅ,τι ἐθεώρει λόγον διαζυγίου ἢ νομοθεσία τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τοῦ Θεοδοσίου, τῶν Ἰσαύρων καὶ ὄλων σχεδὸν τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, οἵτινες ἀπησχολοῦντο προσθαφαίρουντες διαφόρους λόγους διαζεύξεως. Γελῶσι δὲ καὶ ἴσως οἰκτεῖρουσι πολλὰ ἐξ αὐτῶν τοὺς τότε νομοθέτας, τοὺς νομοθετήσαντας καὶ ἄλλους λόγους διαζεύξεως ἀντικειμένους ἀποτόμως εἰς τὰς περὶ χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν σημερινὰς ἀρχάς· Φαίνεται δ' αὐταῖς καὶ ἀκατάληπτος ἡ αὐστηρότης τῶν βυζαντινῶν, οἵτινες ἐθεώρουν ὡς λόγον διαζυγίου τὴν εἰς τὸ θέατρον, ἢ τὴν ἐκκλησίαν μετάθασιν τῆς συζύγου ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συμβίου της καὶ σκέπτονται ὅτι, ἂν σύγχρονοι νομοθέται ἐμιμοῦντο ἐκείνους, θὰ προσέθετον εἰς τοὺς λόγους τοῦ διαζυγίου τὴν ποδηλασίαν καὶ σφαιροβολίαν τῶν συζύγων ἢ τὴν μετάθασιν των εἰς τὰ Φάληρα καὶ τὴν Κηφισσίαν ἢ εἰς τὸ κυνήγιον τῆς Ἀλεποῦς καὶ τὰς ἄλλας ἀθῶας καὶ συνήθεις ἀποσχολήσεις τῶν πεπολιτισμένων σημερινῶν οἰκοδεσποινῶν.

Διαδίδεται δὲ ὁ συρμός τῶν διαζυγίων καὶ τῶν ἄλλων ψυχῶν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ ταχύτατα ἐν τῇ κλεινῇ πρωτεύουσῃ, ἥτις παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα ὅ,τι νομίζει ὅτι συμβαίνει καὶ εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ.

Συντελοῦσι δὲ οὐκ ὀλίγα εἰς τὴν ταχυτέραν διάδοσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν συρμῶν, ἰδίως δὲ τοῦ συρμοῦ τῶν διαζυγίων Ἐπὶ παραδείγματος, μέγα μέρος τοῦ ἀθηναϊκοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ ἀναγινώσκοντος, τοῦ συχνάζοντος εἰς τὰ πολυάριθμα θερινὰ ἀθηναῖκά θεάτρα ἀπὸ τοῦ ἐν ἰδῶ Σταδίου μέχρι τῶν θεατροδίων τοῦ Θησείου, τῶν Πευκακίων καὶ τῆς Κολοκυθοῦς, τοῦ καθ' ἐσπέραν ἀκούοντος τὰ διδασκόμενα κατὰ μετάφρασιν γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ δράματα, νομίζει ὅτι εἶνε ἐνήμερον, ὅτι μανθάνει τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς μεγάλας εὐρωπαϊκὰς κοινωνίας καὶ πείθεται ὅτι ἡ συζυγικὴ ἀπιστία εἶνε τὸ μόνον ἐπασχολήμα τῶν συζύγων, τὸ δὲ διαζύγιον ἢ ἀπλουστάτη τῶν πράξεων.

Ἐπειδὴ δὲ ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι, πεπαιδευμένοι καὶ ἀγράμματοι ἀκούουσιν ὅτι τὸ θέατρον εἶνε ἄμων, ἀφ' οὗ ἀκούονται αἱ μεγάλαι ἀρχαὶ καὶ ἀλήθειαι, ὅτι εἶνε κάτοπτρον, ἐν ᾧ εἰκονίζονται οἱ βιωτικοὶ ἀγῶνες καὶ ἡ πάλη τῶν αἰσθημάτων καὶ

παθῶν, συρρέουσι καθ' ἑσπέραν σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις καὶ μοροῖς εἰς τὰ ψυχαγωγικὰ ταῦτα θεάματα ἵνα μάθῳσι διὰ τίνων μυρίων τρόπων ἀπατῶσι τοὺς συζύγους αἱ σύζυγοι, πῶς ἐξαγνίζονται μετὰ τὸ παράπτωμα καὶ πῶς συζητοῦσι μετὰ τῶν συζύγων ἂν εἶνε δικαίωμα ὁ ἔρως καὶ ἂν ἡ μοιχεία εἶνε συγγνωστὴ!

"Ὅσοι δὲ κρίνουσι τὰς πεπολιτισμένας ἐκείνας κοινωνίας ἐκ τῶν καθ' ἑσπέραν διδασκομένων πέντε ἢ δέκα δραμάτων ἢ κωμωδιῶν, σχηματίζουσιν ἀσφαλῆ πεποίθησιν ὅτι εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς πόλεις αἱ οἰκογένειαι δὲν κάμουν τίποτε ἄλλο ἢ νὰ περισπῶνται καὶ διαλύωνται ἀπὸ πωκίλα συζυγικὰ σκάνδαλα, ἀπιστίας, ἀτιμίας συζύγων, κατεργαριάς, δολοπλοκίας ἀντιζήλων, μεσιτείας ὑπηρετριῶν καὶ συζυγικὰς μονονομαχίας μετ' ἑραστῶν!

Ὁ ἀπολογισμὸς μάλιστα τῶν κατὰ τὴν λήγουσαν θεατρικὴν περίοδον διδασκόντων δραμάτων, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ θέματος τῆς συζυγικῆς ἀπιστίας, παρουσιάζει περιέργους ἀριθμούς. Νομίζει τις ὅτι ἐκ συστάσεως οἱ θιασάρχαι καὶ μεταφρασταὶ περιορίσθησαν εἰς καταρτισμὸν δραματολογίου ἐκ δραματικῶν ἔργων διδασκόντων ὅλους τοὺς τρόπους τῆς ἐξαπατήσεως καὶ τοῦ ἐξαγνισμοῦ τῶν ἀμαρτωλῶν ἢ ἐκφύλων συζύγων.

Τοποθετοῦνται δὲ αἱ ὑπὸ τύπον ψυχαγωγικῶν θεαμάτων θεατρικαὶ αὗται παγίδες καὶ εἰς τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς καὶ εἰς τὰς ἀπωτέρας συνοικίας ἵνα πάντες καὶ πᾶσαι μεταλάβωσι τῶν διδασμάτων καὶ μάθωσι πᾶσας τὰς πολυειδεῖς μεθ' ὁδοὺς καὶ τὰς πειστικωτάτας δικαιολογήσεις τῶν ἡρωίδων τοῦ Σαρδοῦ, τοῦ Νορδάου, τοῦ Σούδερμαν, τῶν Δουμᾶ καὶ τῶν διαφόρων ἄλλων ζωγράφων τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκογενειακῆς παραλυσίας. Ἡ καθ' ἑσπέραν δὲ ἐφ' ὅλων τῶν θερινῶν θεάτρων ἀντηχοῦσα ὁμοβροντία τῶν διδασμάτων, τὰ ὅποια βλέπουσιν εἰς τὸ Διὰ ζύγιον, εἰς τὸν Χείμαρρον εἰς τοὺς Φίλους μας, εἰς τὰς Τανάλιας, εἰς τὴν Πριγκίπισσαν τῆς Βαγδάτης, εἰς τὸ Δικαίωμα ὁ ἔρως, εἰς τοὺς Ἑρωτας τῆς Κλεοπάτρας, εἰς τὰς Φροῦ-Φροῦ, εἰς τὸν Ἀρχισιδηρουργόν, εἰς τὴν Σιμώνην, εἰς τὴν Ξένην, εἰς τὴν Τσαρίναν, εἰς τὸν Μπεμπέν, εἰς τὸ Δάνεισέ μου τὴ γυναικὰ σου κλπ. κλπ. καὶ εἰς ἄλλα τόσα, διδασκόμενα ἐν μιᾷ τριμηνίᾳ καὶ θέμα ἔχοντα μοιχείας καὶ συζυγικὰς ἀπιστίας, βεβαίως δὲν παρέργεται ἄνευ ἐντυπώσεων ἐπικινδύνων εἰς τὰ ἀσθενέστερα ἀκουστικὰ τύμπανα πολυπληθῶν μοδιστρουλῶν καὶ τῶν ἐλαφροτέρων οἰκοκυρῶν τῶν διαφόρων συνοικιῶν.

Ὀλίγοι ἀριθμοί, βραχυτάτη στατιστικὴ, προγεύως καταρτισθεῖσα τῶν τοιούτων θεαμάτων καὶ τῶν διαζυγίων ὑποδεικνύει

κάπως τὸν λόγον δι' ὃν ἤνωσα ταῦτα ἐν τῷ τίτλῳ τῆς παρούσης σημειώσεως! Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διαζύγια ἀναλογοῦσι πρὸς τοὺς γάμους ὡς 10 πρὸς 100. Ἀντιστρόφως δὲ ἐδιδάχθησαν δραματικά ἔργα, θέμα ἔχοντα τὴν μοιχείαν δέκα πρὸς ἓν (ἀριθ. 1) μὴ ἔχον θέμα τοιοῦτο. Ἦτοι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1900 μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν 976 ἄδειαι γάμου ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ἐξεδόθησαν δὲ ἀποφάσεις λύουσαι γάμους 33 καὶ ὑπεβλήθησαν 96 αἰτήσεις περὶ ἀποπείρας ἐνώσεως, ἡ αὐτὴ δὲ ἀναλογία γάμων καὶ διαζυγίων ἐν Ἀθήναις παρατηρήθη καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἥτοι ἐξεδόθησαν 1216 ἄδειαι γάμου ἐν Ἀθήναις καὶ 344 ἐν Πειραιεῖ, ἥτοι 1630, ὑπεβλήθησαν δὲ 155 αἰτήσεις περὶ ἀποπείρας ἐνώσεως, ἃς βεβαίως ἐπηκολούθησαν 155 διαζύγια, ἥτοι ἐν περίπῳ διαζύγιον ἐπὶ δέκα γάμων! Ἐδιδάχθησαν δὲ κατὰ τὴν λήγουσαν θερινὴν περίοδον εἴκοσι περίπῳ δράματα, τραγικά καὶ κωμικά, θέμα ἔχοντα συζυγικάς ἀπιστίας καὶ ἡρωίδας μοιχαλίδας καὶ δύο ἢ τρία μὴ ἔχοντα τοιαύτας. Ἀκριβεστέρα δὲ στατιστικὴ ἤθελε παρουσιάσει ἀριθμοὺς ἀναλογιῶν περιεργότερους καὶ πείσει τοὺς πολλοὺς ὅτι τὰ ἐννέα δέκατα τῶν γυναικῶν τῆς ἐσπερίας εἶνε Φρουφροῦδες!

Τὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ τῶν ἀθηναϊκῶν διαζυγίων συμπεράσματα δὲν θὰ ἦσαν τοσοῦτον ἀπελπιστικά, ἐὰν εἰς τούτους καὶ μόνους περιωρίζοντο τὰ ἀπὸ τινων χρόνων παρατηρούμενα φαινόμενα τῆς βαθμιαίας ἐκλύσεως τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν. Δυστυχῶς ἡ αὐτὴ περίπῳ ἀναλογία τηρεῖται καὶ εἰς τὰς περὶ διατροφῆς συζύγων δίκας, ἐν αἷς ζεύγη διὰ γάμου ἔτι ἠνωμένα, ρεζιλιάζονται διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων δεικνύοντα δημοσίᾳ τὰ ἀπλῶτα. Τίς ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν λανθανόντων ἐν Ἀθήναις διαζυγίων, τῶν ἀγράφων διαζεύξεων συζύγων ἀνεχομένων ἢ δημιουργούντων ἐλεύθερον, ἀνεύθυνον ἐκατέρωθεν βίον, ἀνευ προσφυγῆς εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς λύσιν τυπικῶς μόνον ὑφισταμένου γάμου; Πόσοι δ' ἐκ τούτων δὲν παρηγοροῦνται βλέποντες καθ' ἐσπέραν ὅτι αὐτὰ συμβαίνουσιν ὅχι μόνον καὶ εἰς Παρίσιους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας μεγαλοπόλεις, καὶ εἰς ἄλλας κοινωνίας, ὧν βλέπουσι τὰς πολυπληθεῖς ἡρωίδας ἐπὶ σκηνῆς!

Εὐτυχῶς τὸ ἐφέτος παρατηρηθὲν ἐν τοῖς ἀθηναϊκοῖς θεάτροις ἀποδίδουσι πολλοὶ εἰς σύμπτωσιν. Εἶνε ὅμως περίεργος ἡ τάσις ἢ προκαλέσασα τὴν σύμπτωσιν· διότι ἐκ χιλιάδων δραμάτων ἐκλέγονται κατ' ἐξίρσεις καὶ προτίμησιν καὶ μεταφράζονται πρὸς διδασκαλίαν ἐν Ἑλλάδι· ἐκεῖνα, ὅσα θέμα μὲν ἔχουσι συζυγικάς

ἀπάτας, κάθαρσιν δὲ τὸν ἐξαγνισμὸν τῶν ἀτιμασθεισῶν καὶ ἀτιμαζουσῶν τὴν οἰκογένειαν διαφόρων Φρουφρούδων.

Ἀθῆναι κατ' Αὐγούστον 1900.

ΤΙΜ. ΑΜΠΕΛΑΣ

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΑΚΙ

[Ἀσμάτιον μελοποιηθὲν
ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Νικολάρα]

Χελιδονάκι φτερωτό,
γλυκά, γλυκὰ λαλεῖ,
καλῶς μᾶς ἤλθες, ποθητό,
τῆς ἀνοιξίς πουλί.

Κ' ἐκεῖ 'στὸν πύργο στὰ 'ψηλὰ
μ' ἀγάπη καὶ φιλιὰ
ποῦ ὁ κισσὸς σκαρφοβολᾷ,
θὰ κτίσῃ τὴ φωληὰ.

Καὶ σὰν τὴν νηὰ ποῦ ἀγαπᾷ,
γλυκὰ θ' ἀγαπηθῇ . . .
Ὅποιος ζωὴ, χαρὰ σκορπᾷ,
δὲν θὰ λησμονηθῇ . . .

Χελιδονάκι φτερωτό,
'στὸν Ἑρωτα λαλεῖ,
τραγουδῶσέ τον, ποθητό,
τῆς ἀνοιξίς πουλί . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ